Ot?e náš, jenž jsi na nebesích

P?vod materiálu
Elen Plzáková
Po?adí v lekci
12

Téma

D?v?ra v Boha

Cíle

- Pouze téma „Otec“, d?ti si uv?domí roli otce, ústí do p?ímluvné modlitby, podobenství jako obraz Boha — Otce.
- Zde se nejvíce pracuje s textem modlitby Pán?, d?ti se nau?í a uv?domí jednotlivá slova v oslovení. Podobenství má funkci dotažení — B?h je milosrdný Otec.
- St?edem je práce s textem podobenství, rámuje ji vysv?tlení slov modlitby Pán? — p?edpokládaná p?edchozí znalost. D?raz na slov? Otec.

Pro u?itele

Biblický text: Mt 6,9; L 15,11–32

Poznámky k textu

K prosb?

- **Ot?e** — výklad tohoto oslovení jako d?tské „tatínku“ je problematický a spíše se opouští. „Biblický titul Otce symbolizuje Boží vst?ícný, životadárný p?íklon, poskytující ?lov?ku domov.“ „…bible vypráví o Božím sklon?ní k ?lov?ku, o Božím sestoupení a sestupování, o tom, že styk ?lov?ka s Bohem je dílem laskavého Boha, který nez?stal ?lov?ku vzdálen, ale z vlastní iniciativy p?išel na doslech, na dohled, ba nakonec v Kristu dokonce na dosah, aby pomohl a zachránil.“
- **Náš** — „mladých, starých, milých, protivných, bílých, ?erných, ?ech?, Slovák?, sudetských N?mc?, evangelík?, katolík?, levi?ák?, pravi?ák?, chudých i bohatých.“
- **Na nebesích** — „Biblický výraz ‚nebe‘ vyzna?uje naprostou Boží nad?azenost v??i vší viditelné a hmatatelné skute?nosti, jež je p?ístupná ?lov?ku a jeho zásahu.“ Fascinujícím pro ?lov?ka vždycky z?stane, že tomuto Bohu smíme ?íkat Ot?e, že platí sou?asn? to, co je výše v citátu od prof. Hellera.

K p?íb?hu

Ježíš nám vypráví „p?íb?h syn?“, kte?í mohli objevit, kým je pro n? otec. Jeden se otci do?ista ztratil. Otec ho inspiroval k návratu a ješt? ho p?ekvapil svým p?ivítáním, radostí a vrácením ztraceného postavení. Druhý ho zahrnoval vý?itkami a otec mu p?esto potvrdil jeho místo u sebe a tím ho velmi vyznamenal. Takto p?ekvapiv? nám p?edstavuje Ježíš Boha a tak mu umož?uje ?íkat „Ot?e“.

Verš 12

Role otce ?i hospodá?e v podobenstvích tém?? výhradn? p?ipadá Bohu.

Žádost o jm?ní není ani nezákonná ani moráln? problematická. „Mladší by stejn? byl jednou tak ?íkajíc vyplacen. Prost? se chce ud?lat — prosadit — postavit na vlastní nohy už te?.“

Verš 13

Rozma?ile je opakem významu slova spasení, tedy „nespasiteln?… bezút?šn? a nesmysln?.“ D?vky do toho zavle?e až starší syn ve verši 30, klidn? mohlo jít o špatné investice. Až zde dochází ke zlomu v tom smyslu, že mladší syn jde na v?c špatn?, to, co se d?lo p?ed tím, nebylo ješt? nic odsouzeníhodného.

Verš 15

„Pást u pohana vep?e je pro žida nep?edstavitelné ponížení a odcizení. Mišna žid?m zakazuje chovat vep?e.“

Verše 17–19

Postup pokání — p?iznání si vlastní viny, vyznání, obrácení = cesta zp?t. N?kdy ?lov?k musí absolvovat cestu sv?tem, aby zjistil, že chce dojít tam, odkud vyšel.

Jako jednoho ze svých nádeník? — „A?koli syn žádá o toto nižší postavení, p?esto v pozdravu ?íká ot?e.“

Verše 20–23

- To, co se stalo, syn v?bec ne?ekal, ani mu to na mysl nep?išlo (1 Kor 2,9).
- *Otec b?ží k n?mu* = te? je jasné, že otec o?ekával, vyhlížel, syn m?l v jeho srdci i dom? stále místo.
- *Objetí a polibek* net?eba komentovat, k tomu je nejlepší Rembrandt?v obraz a v n?m ruce otcovy.
- *Nejlepší od?v místo otrhaných cár?* = vrácení do p?vodního stavu nebo znamení, že jeho stav se naprosto prom??uje.
- *Prsten*, p?edpokládá se pe?etní = vrácení rodinných práv, „jako kdyby mu vrátil podpisová práva k ú?t ?m“.
- *Boty* — vrácení d?stojnosti, protože p?išel dokonce i o n?.
- *Oslava — hostina* je opakujícím se symbolem království Božího. B?h se raduje nad navráceným (L 10,7).
- *Byl mrtev* — to je ?e?eno o dob?, kdy syn, jak se s oblibou dnes ?íká, „žil naplno“.

Verše 25–32

Klidn? dejte staršímu synovi co proto. Farizej, zapšklý církevník, asketa bez radosti, workoholik, nemilosrdn ? p?ekrucuje skute?nost, trucuje, myslí si, že pokání nepot?ebuje, trápí otce. Potom mu p?iznejte alespo? malé pochopení — m?l d?vod se naštvat. Podstatné je, co mu ?íká otec (v. 31). Považuji to za mimo?ádné vyznamenání staršího syna.

V této pasáži (už od verše 24) si všimn?te práce s p?ivlast?ovacími zájmeny — mluv?í tím, jak p?i?azují postavy t?mito zájmeny, staví oslovovaného ?i sebe do vztahu a tím odpov?dnosti.

Podobenství **nemá záv?r**, ten závisí na ?tená?i, každý si má ud?lat záv?r dle toho, jak se v podobenství vidí.

Úskalí tématu

Téma otce m?že být citlivé (otec není žádný; je natolik pracovn? vytížen, že dít?ti chybí; je jen víkendový; vztah mezi rodi?i nebo dokonce mezi otcem a dít?tem je z n?jakého d?vodu složitý; atp). U?itel by si m?l být v?dom, že toto by mohlo ovlivnit, jak by dít? mohlo chápat oslovení Boha „Ot?e“. Obraz milujícího a milostivého Otce — Boha najdeme p?edevším v podobenství.

B?h není jako žádný lidský otec, ale to, jak rodi?e, p?ípadn? další blízcí lidé, o dít? pe?ují, m?že dít?ti pomoct p?i vytvá?ení vztahu k laskavému Bohu. (Pokud vyberete pro starší d?ti meditaci nad Rembrandtovým obrazem „Návrat ztraceného syna“, najdete podn?t i pro tzv. mate?skou laskavost v Bohu.)

Výklad obratu „jenž jsi na nebesích“ by m?l výrazn? sm??ovat od jakékoli lokalizace Božího sídla, což, myslím, si dít? m?že p?edstavovat, k tomu, že B?h je jiný než tento sv?t (v?etn? vesmíru).

Úskalí p?íb?hu

Název *Marnotratný syn* se zažil zcela chybn?, v?bec nevystihuje podstatu p?íb?hu. V jiných jazycích je to alespo? Ztracený syn, ale i to je málo. Synové jsou dva. Hlavní postavou a d?vodem nad?je je milosrdný „vybíhající“otec.

Nestrhn?te pozornost p?i vypráv?ní jenom na mladšího syna. Mohlo by se zdát, že d?ti odejdou s dojmem, že nejd?ív je nutné upadnout do maléru, aby se B?h mohl osv?d?it jako milosrdný. Vypráv?ní má dv? ohniska a starší syn je také velmi d?ležitý. Zvlášt? ve výtvarném zpracování p?ichází starší syn zkrátka a doporu?uji povšimnout si, jak i jemu otec projevuje milost a váží si ho.

Odkazy

Biblické odkazy

Ex 34,6; Dt 32,6; Ž 27,10; Ž 116,5; Iz 49,15n; Iz 63,16; Mt 6,8; Mt 7,11; L 6,36; J 14,6; 1 K 2,9; 1 K 15,10; 2 Tm 2,1; 1 J 3,1.

Internet, pracovní listy

- obrázkové ?tení (ze stejné stránky si m?žete stáhnout i verzi ur?enou k vymalování);
- Ne?il, David: Podobenství o nalezených
- Šormová, Eva —Šorm, Zdar: Ot?e náš — Podobenství o marnotratném synu (pracovní list)

N?které odkazy na literaturu najdete výše v sekci „Poznámky k textu“.

Pro d?ti

Materiál m?žete použít nap?í? v?kovými kategoriemi podle vašeho uvážení, nap?. vytvo?ení plakátu z ?ásti „pro mladší školní v?k“ lze použít pro všechny — vhodné pro v?kov? smíšené skupiny. Proložen? jsou poznámky pro u?itele.

Pro p?edškolní d?ti

P?edstavte si, že nám Pán Ježíš ?ekl, abychom v modlitb? ?íkali Pánu Bohu Ot?e. Asi tohle slovo ne?íkáte, víte, co znamená? (Malé d?ti to spíše nev?dí.) Vy ale ?íkáte velmi ?asto jiné slovo místo otec, znamená to totiž táta, tatínek. Otec je slovo vážn?jší a možná vznešen?jší než tatínek. Takže se rozhodn? víc hodí ?íkat v modlitb? Pánu Bohu Ot?e.

Myslím, že když takhle máme ?íkat Pánu Bohu, že to znamená — B?h je hodný a laskavý.

M?j tatínek takový byl. Hodný a laskavý.

Pokuste se ?íct d?tem n?jakou vzpomínku na otce, která by dokládala uvedené tvrzení. Doporu?ení: ?íkejte vzpomínku vlastní, autenticita je v tomto moment? vhodná.

Pokud jste sami otci, zkuste ?íct d?tem n?co o tom, jak se snažíte být co nejlepším otcem. Zmi?te i to, že to je n?kdy t?žké, navážete pak snadno na p?íb?h z evangelia.

M?žete navázat rozhovorem s d?tmi o jejich zkušenostech, p?ípadn? plánech — jací cht?jí být rodi?e.

Modlitba — prosba a p?ímluva

Rozhovor by m?l kon?it konkrétní p?ímluvou, vložte do ní to, o ?em jste mluvili.

Povím vám p?íb?h, který vypráv?l Ježíš svým u?edník?m. Vypráv?l jim ho, aby uv??ili, že B?h je hodný a laskavý. Je to p?íb?h o hodném tatínkovi, Ježíš by spíš ?ekl o milosrdném otci, protože vypráví o Pánu Bohu.

Vypráv?jte za pomoci pracovního listu (viz „Odkazy“).

Pom?cky — zvolený pracovní list ze sekce „Odkazy“, pastelky.

Pro mladší d?ti

Modlitba, kterou nás nau?il Ježíš, za?íná oslovením Boha, a to vypadá takto:

Ot?e náš, jenž jsi na nebesích. Zopakujeme to všichni spolu.

Zpracování slov modlitby

Na velký papír (plakát) nakreslete 3 velké bubliny nebo ho prost? rozd?lte na 3 pole. Ke každé oblasti p?i?a?te jedno slovo — OTEC, MY, NEBESA.

- K „OTEC“ pište slova, která d?ti napadají k otázkám: Jaký je m?j táta? ?eho si na n?m vážím? Co pro m? d?lá? Jaký bych cht?l být táta já sám? Rozší?ení na rodi?e jist? není chybou.
- K „MY“ — Když ?íkáme „Ot?e náš“, kdo všechno to je, ti „my“? Pište maximum nápad?, které si d?ti vzpomenou, ze všech prost?edí, kde se pohybují. Vycházejte z toho, že Boží dít? je i ten, kdo se k tomu nehlásí.

  Var.: Nechte d?ti, aby na papír nakreslily hlavi?ky jako symboly za ty, na které si vzpomenou. Není t? eba popisovat, jen zajistit, aby se d?ti k papíru vešly.

- K „NEBESA“ — B?h je svatý, jiný a mnohem v?tší než sv?t a siln?jší než lidé. Nikdo se k n?mu nem? že nijak vytáhnout, ani se nad n?j vytahovat. Máme p?ed ním úctu a vzbuzuje v nás úžas. To ale v?bec neznamená, že B?h je od nás daleko. Když se podíváme nahoru, vždycky vidíme nebe. Jako je nebe stále nad námi, tak B?h je stále s námi. V??ím, že je každému z nás nablízku.

  Nechte d?ti p?ijít na to, jak by tohle dalo vyjád?it výtvarn?. Možná to bude jedno slovo, napsané velkými písmeny (nap?.: NEBESA, SVATÝ, SILNÝ, ÚŽAS a ÚCTA), možná jen plocha modré ?i

jiné barvy apod. Je to dost náro?ný úkol, m?žete si proto p?edem p?ipravit obrázek, který by to dle vás vystihoval (nap?. obloha).

- Záv?r (p?i ukazování na plakát): Modlíme se k Bohu, který nás má tak rád jako otec svoje d?ti. Jsme jeho d?ti, všichni lidé. Ten, který nás má tak rád, je ten svatý a úžasný.

  Takový za?átek modlitby pro nás Ježíš vymyslel.

Vypráv?ní podobenství

Tento p?íb?h vypráv?l Ježíš. Je o tom, jak B?h ?eká na ?lov?ka a jak ho hledá. Je to p?íb?h o milosrdném otci.

Ten otec žil na statku a dob?e se mu da?ilo. Taky všem, kdo s ním bydleli a kdo u n?j pracovali. Byl to dobrý hospodá?.

M?l dva syny, kte?í s ním pracovali na statku. Už byli dosp?lí.

Mladší syn jednou ?ekl otci: „Dej mi m?j podíl majetku, který mi pat?í. Chci sám rozhodovat o tom, co budu d?lat.“

Otec odpov?d?l: „Nebudu ti bránit. Dám ti, co na tebe p?ipadá, i když to není zvykem. Jednou by to stejn? bylo tvoje a m?l by ses o to starat sám. P?eju ti, aby se ti dob?e da?ilo. Kdybys pot?eboval pomoc nebo radu, víš, že m?žeš kdykoliv p?ijít.“

Syn dostal, co cht?l. Rozhodl se, že nebude statká?em, jako jeho otec a bratr.

Vzal peníze a ?ekl si: „Te? m?žu d?lat, co budu chtít já sám. Vydám se do sv?ta. Co tam všechno bude…“

V daleké zemi, kam došel, toho bylo opravdu hodn?. Skv?lá jídla v restauracích, moderní oble?ení a sousty zajímavých v?cí, které doma nikdy nem?li. Všechno si to koupil. M?l spoustu známých, t?m taky po?ád n?co kupoval a jezdili na výlety a chodili na ve?e?e. Až jednoho dne hrábl do truhli?ky s pen?zi — a vida, ona se zm?nila v truhli?ku bez pen?z.

Známí ho opustili, ukázalo se, že se kamarádili jen s jeho pen?zi. Zpo?átku prodával to, co si p?ed ?asem koupil, ale i to jednoho dne došlo.

Rád by pracoval, aby si n?jaké peníze vyd?lal, ale práv? nastala v té zemi neúroda a hlad. Nemohl najít práci. Když už byl zoufalý, vzal práci u sedláka, m?l se starat o vep?e. U n?j doma vep?e v?bec nechovali a práce kolem nich jim p?ipadala jako to nejhorší, co m?že ?lov?k d?lat. Tady byly jiné zvyky.

Vyrazil tedy pást vep?e. M?l nesnesitelný hlad, sedlák mu nic k jídlu nedal. Bylo mu hrozn?. Teprve v té chvíli si vzpomn?l na otce. Jaké to bylo doma. Jak se všem v otcov? dom? dob?e da?ilo. Plakal, protože to všechno ztratil. Když byl nejvíc neš?astný, teprve ho napadlo, že se vrátí.

Pomyslel si: „Otec m? už nem?že chtít za syna, když jsem tohle provedl. Rozházel jsem d?dictví, které on pro m? tak dob?e p?ipravil. Ale t?eba m? otec p?ijme jako svého služebníka. Poprosím ho. Musím si promyslet, co mu ?eknu. ?eknu mu — Ot?e, zh?ešil jsem proti Bohu i proti tob?. Už nemohu být tvým synem, prosím, p?ijmi m? jako jednoho ze svých služebník?.“

Vstal a vydal se na zpáte?ní cestu ke svému otci a po cest? si opakoval, co mu ?ekne.

Otec ho vid?l už zdaleka. Asi ho každý den vyhlížel. Hned mu b?žel naproti. Objal ho a políbil.

Syn za?al se svou ?e?í, kterou si p?ipravil: „Ot?e, zh?ešil jsem proti Bohu i proti tob?. Už nemohu být tvým synem….“ Ale nesta?il to do?íct.

Otec m?l velikou radost a rozkázal svým služebník?m: „P?ineste nejlepší šaty a oble?te ho, a doneste mu boty a prsten. A vystrojte velikou hostinu a bu?me veselí, protože tento m?j syn se ztratil a je nalezen!“ A konala se veselá oslava, celý statek tancoval.

Starší syn tou dobou pracoval daleko na poli. Když se vracel, uslyšel hudbu. Bylo mu to divné, zavolal si jednoho ze služebník? a ptal se: „Co to má znamenat, co se slaví?“

Služebník ?ekl: „ Tv?j bratr se vrátil a otec nechal vystrojit hostinu z radosti, že ho má doma živého a zdravého.“

Starší syn se velmi rozzlobil a necht?l jít dovnit?. Služebník o tom ?ekl otci. Otec vyšel z oslavy ven a hledal po statku staršího syna, ten trucoval za stodolou.

Když ho našel, trp?liv? mu domlouval: „Poj? s námi slavit a pozdravit se svým bratrem. P?ece tady nebudeš stát o hladu, když je takový radostný den!“

Rozzlobený syn však k?i?el na otce: „Já pro tebe po?ád pracuji, nikdy jsem t? neopustil a tys pro m? nikdy neud?lal oslavu, abych si mohl pozvat p?átele. A když p?išel tenhle tv?j syn, který se vrátil jako žebrák a všechno, cos mu dal, rozházel, pro n?j d?láš hostinu! To je strašn? nespravedlivé!“

Otec mu na to ?ekl: „Synu, velmi si t? vážím, jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé. Kdykoliv budeš chtít oslavu, uspo?ádám ji pro tebe. Ale máme pro? d?lat oslavu práv? dnes, protože tv?j bratr byl pry?, a to pro m? bylo, jako by byl mrtev, a on zase žije. Vždy? se ztratil a zase je nalezen.“

- Úkol 1: Jaký konec byste jim p?áli? Co by m?l ud?lat ten starší? Co ten mladší?
- Úkol 2: Na plakát jsme psali, jaký je ten náš otec. Co myslíte, co by ?ekli ti dva synové, kdyby oni m? li ?íct, jaký je jejich otec?

B?h je Otec i Ježíše, který tento p?íb?h vypráv?l. Tak se stalo, že víme, co ?íká Ježíš o Bohu Otci — je milosrdný (milo?srdný, milé srdce = laskavý, hodný, m?žete do plakátu nakreslit srdce k „Otec“). K takovému Bohu, milosrdnému, jako je ten otec z Ježíšova p?íb?hu, se modlíme. Oslovujeme ho Ot?e náš, který jsi v nebesích.

Pom?cky — velký list papíru, plakát, fix, p?ípadn? obrázek, tempera, vodovky, barevný papír, pastelky.

Pro starší d?ti

Oslovení v modlitb? Pán? je výjime?né. Smíme oslovovat Boha „Ot?e“, to znamená, že k nám má velmi osobní, d?v?rný vztah. Stará se o nás. Není to však B?h pro naše „osobní pot?eby“, je Otcem nás, lidí, kte?í jsme tak r?zní. Je Otcem i t?ch, kte?í nám nejsou sympati?tí. Je v nebesích, to znamená, že je v?tší než sv?t, je siln?jší než lidé, je jiný, je svatý.

O tom, že se B?h chová k lidem jako milosrdný Otec a že jsou lidé, jeho d?ti, r?zní, je podobenství v Lukášovi 15. P?e?teme si ho.

Text podobenství p?epište, každé dít? by ho m?lo mít p?ed sebou s možností do n?ho psát. ?t?te text nejlépe v dramatizované form? — každý má svoji roli.

Otázky nad textem

V p?ípad? nedostatku ?asu se zabývejte jenom tímto:

- Co byla ta nejlepší v?c, kterou ud?lal mladší syn?
- Co byla ta nejlepší v?c, kterou ud?lal starší syn?
- Co byla ta nejlepší v?c, kterou ud?lal otec (nemusí být jen jedna)?

„Nejlepší v?ci“ si podtrhn?te, nejlépe barevn?. P?ipište k podobenství ješt? alespo? t?i v?ty tak, aby v nich bylo zachyceno, co nejlepšího mohou ud?lat synové te?. Nebo chcete být realisty a nebude to zrovna to nejlepší?

Pokud máte dost ?asu, vyberte si n?které z t?chto otázek a na záv?r ud?lejte „nejlepší v?ci“.

- Kterým synem byste rad?ji byli a pro??
- Jedná otec rozumn?? Co byste ud?lali jinak? Byl otec spravedlivý?
- Co d?lal syn v daleké zemi nejd?ív (verš 13) a jak o tom referuje starší syn (verš 30)? Pro? to ?íká? Znáte to, že v hn?vu ?ekne ?lov?k schváln? zlé v?ci a pak toho lituje? (Rozma?ilý m?že taky znamenat to, že v tom neum?l chodit a nechal si špatn? poradit, vyhodil peníze zbyte?n?.)
- Starat se o vep?e byla pro starov?kého žida práce nejen odporná, ale také nábožensky problematická, prase je ne?isté zví?e. Taková práce a navíc p?ání, aby mohl jíst totéž, co ta zví?ata, znamená klesnutí až na dno. H?? být nem?že. Jakou sou?asnou ?innost, situaci byste k tomu p?irovnali?
- Co znamená „jít do sebe“? Všimn?te si, jaký pohyb ud?lá mladší syn potom, co šel do sebe. Vrací se.
- Obrací se zp?t k otci. Co si myslíte o tom, že výsledek velkolepé cesty do sv?ta je návrat, že to je cesta tam a zase zpátky? Bylo to celé zbyte?né?
- Co se tím p?íb?hem v rodin? ukázalo? Jestliže celou událost hodnotíte pro rodinu pozitivn?, zkuste ? íct, co pro to museli jednotliví ?lenové ob?tovat — co je to stálo.
- Co myslíte, že bylo pro otce nejt?žší?
- Všimn?te si, jak o mladším synu mluví postavy od 23. verše dál — m?j syn, tv?j syn, tv?j bratr, tv?j otec (verš 27). Podtrhn?te si to. Pro? to jednotlivé postavy ?íkají práv? tak?
- P?e?t?te znovu verš 31. Lze to pochopit jako slovo Boha k ?lov?ku? (Odpov??: Myslím, že ano.)

Pom?cky — text L 15,11–32 vytišt?ný v širším ?ádkování a prostorem, do kterého by se dalo psát; barevné psací pot?eby.

P?esah

Podn?ty k p?ímluvám:

- za rodiny;
- za rodi?e;
- za d?ti, které rodi?e nemají nebo jejich rodi?e se o n? neumí postarat;
- za lidi, kterým dít? zem?elo, odešlo p?íliš daleko, jsou s ním ve sporu;
- za ty, kterým se žádné dít? nenarodilo a oni by si to p?áli;
- za lidi, kte?í jsou jako ztracený syn, protože nev??í v Boha;
- za ty, kdo v??í a p?itom si stále na n?co st?žují.

Diskuze nad Rembrandtovým obrazem Návrat ztraceného syna:

Rozbor obrazu na stránkách trvalých diakon? ostravsko–opavské diecéze.

Liturgie

Rituál

U?itel: P?icházíme k Tob?, Ot?e (Bože).

D?ti: Nebo? Tvé jest království i moc i sláva na v?ky. Amen.

Písn?

Svítá: 91 — Druhej dech; 95 — Poselství ztraceným; 108 — Úžasná láska; 109 — Jak vzácnou p?íze?; 233 — Odpus?; 240 — Ove?ko ztracená; 319 — Vzdejme Pánu díky; 327 — De profundis; 344 — Tvá svoboda; 359 — V království Božím; 363 — V tob? je radost; 368 — Víc než oko spat?it smí; 375 — Volný jsem; 408 — Ženeme se sami

Bu? tob? sláva: 22 — N?kdo m? vede za ruku; 57 — Marnotratný syn

Evangelický zp?vník: 500 — Já cht?l bych…

Evangelický zp?vník (dodatek): 604 — Bu? sláva Bohu

Biblický text k zapamatování

Ježíš ?ekl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nep?ichází k Otci než skrze mne.“ (J 14,6)

Modlitba

Ot?e náš, d?kujeme ti, že t? takto smíme nazývat. D?kujeme za to, že nám to Ježíš Kristus ?ekl. D?kujeme za krásný p?íb?h z evangelia. Díky za to, co všechno jsme se z n?ho mohli nau?it. Prosíme, aby chyby, které ud ?láme, mohly být napraveny, abychom je dokázali sami napravit, jestli to p?jde. To, co napravit nep?jde, prosíme, zm?? ty sám v n?co dobrého. Obra? to svojí milostí, protože ty to ud?lat m?žeš. Díky za to, že na tebe se m?žeme spolehnout. D?kujeme za svoje rodiny a všechny lidi, na které m?žeme spoléhat. Prosíme, už nás, aby bylo spolehnutí i na nás. Amen.

Okénko do bohoslužeb

Vytiskn?te si Rembrant?v obraz (viz odkaz v P?esahu). Ptejte se: „Co vidíte? ?eho jste si na obraze všimli? M?že to být i n?jaká drobnost.“ Nechte d?ti popsat, co vidí. Nap?. každý zmíní n?co, co ješt? nikdo p?edtím nezmínil. „Jak byste nazvali tohoto muže?“ Ukažte na otce. Pokud navrhnou otec, p?itakejte jim. „Malí? nazval tohoto muže Otec. Pro? asi? Jaký je to otec?“

V ned?lní škole si budete o takovém (laskavém) otci dnes vypráv?t.

Odkaz na pracovní list
1/3 Ot?e náš - Podobenství o marnotratném synu
1/2 Ot?e náš - Otec vyslýchá naše prosby
2/1 Jenž jsi v nebesích - Ho?ící ke?
Odkaz na píse?
I když jsem denn? ve srabu (SV91)
Poselství ztraceným (SV95)
Úžasná láska (SV108)
Jak vzácnou p?íze? dáváš nám
Odpus?, že dnes tak jako v?era
Ove?ko ztracená (SV240)
Vzdejme Pánu díky (SV319)
Temnou divnou mlhou bloudím sem a tam
Tvá svoboda, tvá svoboda nade mnou
V království Božím místa dost

Srdce mé jásá, v tob? je spása
Víc, než oko spat?it smí (SV368)
Volný jsem (SV375)
Ženeme se sami v sob? moud?í
N?kdo m? vede za ruku (BTS22)
Marnotratný syn (BTS57)
Já cht?l bych, Bože m?j, mít srdce plné síly
Bu? sláva Bohu, chvála Otci, který stvo?il zemi
Cílová skupina
Starší školní
Školní
P?edškolní
Mladší školní
Katechetické cykly
Desatero – Modlitba Pán? – Krédo
Téma
Modlitba Pán?
Biblický odkaz (kat)
Matouš 6,9
Lukáš 15,11–32